

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. Стара Загора, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно гражданско дело
№ 20235500500769 по описа за 2023 година

Производството е на осн. чл.267-269 и чл.272- 273 от ГПК във вр. с чл.30, ал.1 и чл.31 от ЗН.

Делото е образувано въз основа на постъпила в законния 2- седмичен срок по чл.259, ал.1 от ГПК въззивна жалбата вх.№ 10417/23.08.2023г. от ищцата- пълнолетната българска гражданка Н. С. И. от гр.К., *** против изцяло негативното за нея първоинстанционно Решение № 365/07.07.2023г. по приключеното гр.д.№ 2635/2022г. по описа на РС- гр.Казанлък, обл.Старозагорска, с което е бил напълно отхвърлен иска й по чл.30 от ЗН против двамата ответници- също пълнолетните български граждани В. К. П. и Д. К. П. /брат и сестра/- и двамата също от гр.К., *** за намаляване на дарствените разпореждания, извършени от наследодателя С. К. П. /б.ж. на гр.К., ***/, починал на ***г. в полза на ответниците В. К. П. и Д. К. П./и двамата също от гр.К., ***/ чрез Договори за дарение с нотариален акт № 98, том I, дело № 86/2010г. на Н.Б.- Нотариус с район на действие РС-Казанлък, рег. № 167 от Регистъра на НК, и с нотариален акт за дарение на недвижими имоти на низходящи № 22, том IV, рег. № 5454, дело 612/2012г. на Р.Б.- Нотариус с район на действие- района на РС- Казанлък, рег.№ 097 от регистъра на Нотариалната камера/НК/, с 1/3 и.ч. дарените от него процесни дарени недвижими имоти, която представлява запазената 1/3 част на ищеца Н. И. от наследството на баща й С. П., нахърнена изцяло с процесните дарения. Счита, че Решението на РС било незаконосъобразно, необосновано и незаконосъобразно, тъй като не било установено и доказано по несъмнен и

безспорен начин, че към момента на подписване на спорните писмени документи по делото, наследодателят на страните е бил напълно сляп, че те не били приподписани от 2 бр. зрящи свидетели и е била опорочена волята му. Твърди, че за да постанови този резултат РС бил изложил неправилни, противоречиви, непоследователни мотиви, като не бил взел предвид твърденията на страните, съдебното признание на фактите и всички доказателства по делото на РС. Излага подробни фактически и правни аргументи в своя защита. Претендира разноските си пред двете съдебни инстанции. В проведеното едно открито съдебно заседание по делото въззивницата не се е явила лично или чрез процесуален представител и не е пледирала лично или чрез пълномощник- адвокат пред настоящия въззивен съд. До приключване на съдебното дирене няма представен Списък с разноските си пред въззивната инстанция по реда на чл.80 от ГПК. В дадения ѝ от съда 1- седмичен срок е представила по делото подробна писмена Защита, в която обстойно излага своите фактически и правни аргументи в подкрепа на исканията си за насрочване на делото за друго ново о.с.з. с ново призоваване на страните, алтернативно за поддържане изцяло на оплакванията във въззивната ѝ жалба и за прилагане на нови Договор за правна защита и съдействие № 20237530079/без дата/, ново адв. пълномощно от 20.08.2023г. и Списък с разноските ѝ по чл.80 от ГПК/без дата/.

В законоустановения 2- седмичен срок по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил общ писмен Отговор на в.жалба вх.№ 13635/03.11.2023г. от двамата ответници- също пълнолетни български граждани В. К. П. и Д. К. П./брат и сестра/- и двамата също от гр.К., ***, което считат атакуваното изцяло позитивно за тях първоинстанционно съдебно Решение за напълно мотивирано, законосъобразно и правилно. Заявяват, че в.жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, излагат подробно своите фактически и правни аргументи в подкрепа на своя Отговор на в.жалба. Пледират в този смисъл пред настоящата въззивна инстанция чрез общия си процесуален представител- адвокат. Представят Списък на разноските си пред настоящата си въззивна инстанция по реда на чл.80 от ГПК. В дадения им от съда 1-седмичен не са представили писмена Защита по въззивното дело.

Въззивният ОС- Ст.Загора счита, че въззивната жалба е процесуално допустима, родово и местно подсъдна на настоящия въззивен ОС- Ст.Загора, и по същата той следва да се произнесе по съществото на направените във въззивната жалба оплаквания.

Относно искането на въззивницата за отмяна на съдебните определения за даване ход на делото в о.с.з. на 28.11.2023г., за приключване на съдебното дирене, даване ход на съдебните прения и обявяването му за решаване, и насрочване на делото за ново второ о.с.з. по въззивното дело поради неизчакване явяването на пълномощника- адвокат на въззивницата/ищца/, въззивният ОС- Ст.Загора констатира следното :

Видно от материалите по делата, с постановено в з.з. Определение № 1364/13.11.2023г. настоящият въззивен съд се е произнесъл по направените

във в.жалба нови доказателствени искания на въззивницата/ищца/, като ги е оставил изцяло „без уважение“, със законните последици от това. Въззивницата е била призована за насроченото първо о.с.з. по делото чрез пълномощника си- адвокат още на 16.11.2023г./четвъртък/. До насрочения за разглеждане на делото ден и час /09, 40 ч./ съдебният състав беше уведомен устно от съдебен деловодител от Гражданското деловодство „Въззивни граждански дела“ на ОС- Ст.Загора, че е било получено телефонно обаждане от адвоката- пълномощник на въззивницата да бъде изчакан 10 мин. поради закъсняването му по пътя от местоживеенето му в гр.Г. до седалището на съда в гр.С.З.. Това в.гр.дело беше последното насрочено в.гр.дело за този заседателен предиобед на нашия въззивен 3- членен граждански състав, като от 10, 00 ч. в същата съдебна Зала № 3 на етаж 1 на Съдебна палата- С.З. следваше веднага да започне о.с.з. по по- рано насроченото НОХД № 949/2023г. по описа на същия ОС- Ст.Загора със съдия- докладчик Т.Г.К.. Поради което след 6 мин. изчакване започна разглеждането от нас на това в.гр.дело, като от започване на самото о.с.з. в 09, 46 ч. до приключването му в 09, 52 ч. в залата не се яви въззивницата или неин процесуален представител- адвокат. След 09, 55 ч. съдебният състав и съдебния секретар напуснаха тази заседателна зала, като до този момент също не се яви никой от въззивната страна /въззивницата или пълномощника ѝ- адвокат/. По въззивното дело липсват каквито и да са данни след постановяване в з.з. на Определение № 1364/13.11.2023г. и до приключване на о.с.з. на 28.11.2023г./09, 52 ч./ да са постъпвали каквито и да са нови писмени искания от въззивницата и от въззиваемите за събиране на нови доказателства пред ОС- Ст.Загора, както и въобще на датата 28.11.2023г. до 17, 00 ч. в сградата на Съдебна палата- С.З., макар и с някакво закъснение да се е явил лично процесуалния представител- адвокат на въззивницата. Предвид което това нейно искане в началото на писмената ѝ Защита се явява изцяло неоснователно и недоказано, и следва да се остави без уважение, със законните последици.

Относно твърдяната от въззивницата необходимост от самоотвод на районния съдия- докладчик съгласно чл.22, ал.1, т.6 от ГПК- това искане и оплакване не подлежи на никакъв въззивен институционален контрол от настоящия ОС- Ст.Загора по смисъла на чл.269- 273 от действащия ГПК.

Разгледана по същество процесната в.жалба от ищцата, въззивният ОС- Ст.Загора, като обсъди направените във въззивната жалба оплаквания, становището на двете въззиваеми страни в отговора на в.жалба, мотивите на атакуваното първоинстанционното съдебно решение, събраните по първоинстанционното дело писмени и гласни доказателства, заключението на приетата от РС съдебно- графологична експертиза и като взе предвид приложимите материалноправни и процесуални норми, намери за установено и доказано по несъмнен и безспорен начин следното по делото :

Предмет на спора е предявения от ищцата /въззивница/ Н. И. срещу всеки от двамата ответници /въззиваеми/ конститутивен иск по чл.30, ал.1 от ЗН за намаляване на извършените от наследодателя ѝ/баща/ С. П. с Нот.акт №

98/20.04.2010г. на нотариус Н.Б. и с Нот.акт № 22/13.11.2012г. на нотариус Р.Б. /и двете с район на действие района на РС- Казанлък/ в полза на всеки от ответниците дарения на недвижими имоти с 1/3 и.ч. от тях, която представлява изцяло нахвърнената 1/3 запазена и.ч. част на ищцата /въззивница/ от наследството на покойния ѝ баща С. П.. И двамата надарени ответниците оспорват исквете, като в общия си Отговора на исквата молба още пред РС правят възражения по чл.17, ал.1 във вр. с чл.26, ал.2 от ЗЗД за относителна симулация и на двете процесни дарения, като твърдят и обосновават, че двата договора за дарение са привидни, като относително симулативни сделки, които прикриват сключените от страните действителни договори за покупко- продажба, с които наследодателят С. П. е продал срещу получаване на пари на двамата ответници/надарени- купувачи/ процесиите недвижими имоти за уговорените продажни цени срещу пари в брой, които цени са заплатени от купувачите и са получени от продавача в брой в датите на сделките.

Посоченият във въззивната жалба на ищцата нов факт, че при съставяне на 2 бр. „контра лета“/Обратното писмо от 21.04.2020г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г./ баща ѝ С. П. бил незрящ/напълно сляп/, съставлява по съществото си твърдение за ново фактическо и правно обстоятелство по смисъла на чл.266, ал.1 от ГПК. Поради което ищцата е могла да го посочи още в първоинстанционното съдебно производство пред РС, понеже този твърдящ факт не е нововъзникнало обстоятелство по смисъла на чл.266, ал.2, т.2 от ГПК, нито е новоустановено обстоятелство по смисъла на чл.266, ал.2, т.1 ГПК за ищцата Н. И., която е дъщеря на наследодателя С. П..

В тази връзка писменото становище на ищцата от 24.04.2023г., в становището ѝ в първото о.с.з. по реда на чл.143, ал.2 и ал.3 от ГПК, както и до приключване на съдебното дирене пред РС по реда на чл.147 от ГПК, тя не е твърдяла по никакъв писмен или устен начин, лично или чрез пълномощника си- адвокат, не е заявила и не е релевирала соченото едва във в.жалба ново фактическо обстоятелство, че при съставянето и на двата писмени документа „контра лета“/на Обратното писмо от 21.04.2010г. и на Насрещното писмо от 13.11.2012г./ наследодателят ѝ /баща ѝ/ С. П. е бил незрящ, като напълно сляп. Следователно твърдяното във в.жалбата на ищцата ново обстоятелство, че при съставяне на Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012 г. баща ѝ С. П. бил незрящ/напълно сляп/, предвид изричната законова забрана по чл.226, ал.1 от ГПК е преклудирано и не подлежи на приемане, разглеждане и обсъждане от настоящия въззивен съд.

Безспорно цитираните в процесната в.жалба 4 бр. амбулаторни листи, издадени от д-р Е.Г./вкл. Амбулаторен лист № 960/06.04.2010г./, не са били представени от ищцата, не са обсъждани и не са били приети от РС, като писмени доказателства по делото до приключване на съдебното дирене пред първата съдебна инстанция. Следователно в проведеното о.с.з. по делото пред РС на 19.06.2023г. тези документи са представени от ищцата, но не са

приети от РС поради тяхната нередовност, като писмени доказателства по спора. Следователно сочените във в.жалба на ищеца 4 бр. амбулаторни листи на д-р Е.Г. не са били приети от РС, като писмени доказателства по делото на РС поради тяхната нередовност, и предвид забраната в чл.266, ал.1 от ГПК приемането на тези доказателства от настоящия въззивен съд се явява изцяло преклудирано и поради това е процесуално недопустимо.

Въззивният съд констатира, че писменото становище на ищцата от 24.04.2023 г., в становището ѝ в първото о.с.з. по реда на чл.143, ал.2 и ал.3 от ГПК, както и до приключване на съдебното дирене в производството пред РС, ищцата не е оспорила по никакъв начин представените от двамата ответници частни документи „контра лета“/Обратно писмо от 21.04.2010 г. и Насрещно писмо от 13.11.2012 г./ с довод, че поради пълна слепота на С. П. тези документи били оформени в нарушение на разпоредбата на чл.189, ал.2 от ГПК и не съдържали валидно волеизявление на наследодателя С. П.. Пред РС ищцата е оспорила автентичността (авторство), съдържанието (истинност) и достоверност на датите на тези документи, като в тази връзка и по повод тези оспорвания по делото на РС са събрани доказателства чрез съдебно-графологична експертиза и разпит на свидетели. В резултат на което и предвид фиксирания в чл.143, ал.2 и 3 и чл.146 от ГПК крайни срокове за оспорвания и възражения, заявеното във в.жалба оспорване на Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г. на осн. чл.189, ал.2 от ГПК е преклудирано и не подлежи на разглеждане. Безспорно е било установено по делото на РС между страните, че въззивницата /ищца/ Н. И. и двамата въззивируеми /ответници/ по заместване на своя починал баща К. П., се явяват низходящи наследници по закон на починалия им общ наследодател С. П., който е бил баща на въззивницата /ищца/ и дядо на двамата въззивируеми /ответници/, като делът на въззивницата е 1/2 и.ч.от общото наследство от баща ѝ С. П., а запазената ѝ част от неговото наследство възлиза на 1/3 и.ч. Не се спори между страните по делото, че надлежно откритото на ***г. наследство на починалия С. П. включва следните имуществени активи/свободно имущество/- Недвижим имот - 4/6 от 550/691 ид.ч. от дворно място-УПИ- III в квартал 260 на *** по ПУП на гр.К., ***, движими вещи /мебели, битови уреди и обзавеждане/, включващи холова гарнитура (диван, два фотьойла и две табуретки), маса, холова секция от 3 модула, климатик „Kobe“, автоматична пералня „Crown“, ел. бойлер „Tesy“, готварска печка и хладилник, налични в дома на наследодателя на адрес гр.К., ***, ***, парични средства в брой в размер 2 100 лв., получени от въззивницата /ищца/. Като тя е придобила по наследство от покойния си баща С. П. 1/2 ид.ч. от гореописаните недвижими имоти и движими вещи, както и цялата посочена парична сума в брой от 2 100 лв. Безспорно също така в следствие със сключената с Нот.акт № 98/20.04.2010г. на нотариус Н.Б. сделка наследодателят С. П. приживе е прехвърлил на двамата въззивируеми /ответници/ по 2/6 и.ч.(общо 4/6 и.ч.) от Дворно място-УПИ и от Жилищна сграда-източен близък на 2 етаж, находяща се в гр.К., ***, ***, и със

сключената с Нот.акт № 22/13.11.2012г. на нотариус Р.Б. сделка наследодателят С. П. приживе е прехвърлил на двамата въззиваеми /ответници/ по 15 % и.ч.(общо 30 % и.ч.) от 3 бр. самостоятелни търговски обекта (Кафе-аперитив, Магазин № 1 и Магазин № 3), находящи се в гр.К., ***, ***, в „Жилищна сграда с ОСД“. Въззивницата /ищца/ твърди, че двете сделки са договори за дарение на процесните имоти, а не прикрити договори за продажба на имотите, оспорва истинността на представените от двамата въззиваеми /ответници/ писмени доказателства (двата частни документа) за симулативността на даренията /Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г./, като оспорването на документите е в направление, че тя оспорва формалната доказателствена сила на двата документа, като оспорване на авторството на документите чрез оспорване автентичността на подписите на лицата, които са посочени, като техни издатели, оспорва съдържанието/истинността/ на двата документа и достоверността на датите на двата документа. Но в писмените си изявление пред РС- писменото становище от 24.04.2023 г., становището в първото о.с.з. по реда на чл.143, ал.2 и ал.3 от ГПК, както и до приключване на съдебното дирене по реда на чл.147 от ГПК, въззивницата /ищца/ не е направил и релевирал други фактически и правни твърдения, възражения и оспорвания на заявените от ответниците факти и обстоятелства, освен горепосочените оспорвания на истинността на Обратното писмо от 21.04.2010г. и на Насрещното писмо от 13.11.2012г. Следователно по делото е налице спор относно вида, предмета и съдържанието на процесните 2 бр. прехвърлителни сделки, представляват ли сделките привидни- относително симулативни договори за дарение, които прикриват действителни договори за покупко-продажба.

Пред РС безспорно и категорично е било надлежно доказано от двамата въззиваеми /ответници/, че процесният „безвъзмезден“ договор за дарение, сключен с Нот.акт № 98/20.04.2010г. на нотариус Б., е привидна- относително симулативна сделка, която прикрива сключения между страните действителен възмезден договор за покупко- продажба, с който наследодателят С. П. е продал на двамата въззиваеми /ответници/ процесния недвижим имот за обща цена от 20 000 лв., която сума е била заплатена от двамата купувачи веднага и е получена от продавача изцяло в брой преди сключване на договора. В подкрепа на тази симулация по делото на РС е прието, като редовно писмено доказателство частни документ/писменото доказателство/ Contre letter (Обратно писмо) от 21.04.2010г., издадено от наследодателя С. П.. Също така горепосочения договор за дарение, сключен с Нот.акт № 22/13.11.2012г. на нотариус Б., е привидна-относително симулатив- на сделка, която прикрива сключения между страните действителен договор за покупко- продажба, с който наследодателят С. П. е продал на двамата въззиваеми /ответници/ процесните недвижими имоти за обща продажна цена 18 000 лв., която сума е била заплатена от двамата купувачи и е получена от продавача изцяло в брой при сключване на договора. Като за установяване на относителната

симулация на сделката въззиваемите /ответници/ представят писмено доказателство- Насрещно писмо от 13.11.2012г., издадено от наследодателя С. П. и от пълномощника на ответниците по сделката П. П..

Пред настоящата въззивна съдебна инстанция вече е законово преклудирано твърдените от въззивницата /ищца/ във въззивната ѝ жалба фактически обстоятелства, правни оспорвания и възражения, като заявленият едва във въззивната жалба твърдял от нея факт, че при съставянето на Обратното писмо от 21.04.2010г. и на Насрещното писмо от 13.11.2012г. баща ѝ С. П. бил незрящ /напълно слеп/ представлява твърдение за ново обстоятелство по смисъла на чл.266, ал.1 от ГПК, което тя е могла и е следвало да посочи в първоинстанционното производство пред РС. Понеже този факт не представлява нововъзникнало обстоятелство по смисъла на чл.266, ал.2, т.2 от ГПК, не е новоустановено обстоятелство по смисъла на чл.266, ал.2, т.1 от ГПК за нея, която е дъщеря на наследодателя си, поради което предвид забраната по чл.226, ал.1 от ГПК то е преклудирано и не подлежи на приемане, разглеждане и обсъждане от въззивния съд.

Въззивният съд счита, че предвид установените в чл.143, ал.2 и ал.3 във вр. с чл.146 от ГПК крайни срокове за оспорвания и възражения, новорелевираното във в.жалба оспорване валидността на Обратното писмо от 21.04.2010 г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г., по аргумента на чл.189, ал.2 от ГПК и с оглед на фактическото твърдение на въззивницата ищца, то се явява напълно преклудирано, не подлежи на разглеждане и обсъждане от настоящия въззивен съд. Поради което заявеното едва във в.жалба правно възражение, че предвид пълната слепота на наследодателя С. П., съставените от него 2 бр. частни документа /Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г./ били оформени в нарушение изискванията на чл.189, ал.2 от ГПК всеки един от документите да бъдат приподписани от двама свидетели, поради което тези частни документи не съдържали валидно волеизявление на наследодателя С. П., се явява изцяло неоснователно, незаконосъобразно и недоказано.

С оглед направените от въззивницата /ищца/ оспорвания РС своевременно и надлежно е открил производство по реда на чл.193 от ГПК по оспорване на автентичността /авторството на представените от ответниците 2 бр. частни документа/ Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г./, и тъй като оспорените от нея 2 бр. частни документи нямат пряка материална доказателствена сила, верността и истинността на тяхното съдържание, както и достоверността на тяхната дата, са били преценявани от РС с оглед съвкупната преценка на установените по делото му факти и обстоятелства. В тази връзка приетото и неоспорено от никоя от страните по делото заключение на назначената, изслушана и приета съдебно-почеркова експертиза (СПЕ) установява пред РС, че подписите в 2 бр. частни документа са положени от лицата, които са посочени, като издатели на всеки един документите. Оспорването от въззивницата /ищца/ автентичността/авторството на документите се явява напълно неоснователно

и недоказано, тъй като всеки от двата документа са автентични, подписът в Обратно писмо от 21.04.2010г. е изпълнен от С. П., Подписите в Насрещно писмо от 13.11.2012г. са изпълнени съответно от С. П. и от пълномощника на ответниците П. П.. Освен това във връзка с истинността на съдържанието и достоверността на датата на оспорените документи са събрани множество гласни доказателства пред РС чрез разпит на свидетелите С.Г. и П. П., които са единодушни и непротиворечиви, че двете процесни сделки са консултирани и документите за тях са били изготвени в кантората на адв.Д. Г. (майка на свидетелката адв.Г.)- и двете от АК- Ст.Загора, където дълго време е работила св.П. (майка на двамата въззиваеми- ответници). На 20.04.2010г., преди изповядване на първата сделка пред нотариус Б., в кантората на адв.Г. двамата въззиваеми/ответници/ са заплатили в брой на дядо си С. П. по 10 000 лв. /или общо сумата 20 000 лв./, представляваща цена на прехвърления недвижим имот, след което сделката е изповядана пред нотариус Б. в гр.К.. На другият ден /21.04.2021г./ по съвет на адв.Г., самата тя е изготвила в кантората си обратното писмо, установяващо действителните отношения между страните и заплащането на продажната цена от 20 000 лв., след което това обратно писмо е прочетено и е било подписано от прехвърлителя /продавач/ С. П.. Съответно на 13.11.2012г., преди изповядване на втората сделка пред нотариус Б. от гр.К., в кантората на адв.Г. пълномощникът на ответниците П. П. е заплатила в брой на свекъра си /прехвърлителя/ С. П. общата сума 18 000 лв. /от всеки ответник по 9 000 лв./, представляваща цената за прехвърлените им 3 бр. недвижими имота, която сума общият им пълномощник П. получила предварително от двамата ответници, след което втората сделката е изповядана при нотариус Б. в гр.К.. След изповядване на втората сделка прехвърлителят С. П. и пълномощникът П. П. се върнали обратно в кантората на адв.Г., където адв.Г. и св.Г. изготвили насрещното писмо, установяващо действителните отношения между страните и заплащането на продажната цена от общо 18 000 лв. След прочитането му, насрещното писмо било саморъчно подписано от прехвърлителя С. П. и от общия пълномощник на двамата приобретатели- св.П. П..

Следователно чрез изплащането на продажните цени по двете процесни сделки двамата въззиваеми /ответници/ са целели да осигурят нужните парични средства в брой за пълноценен нормален живот на дядо си С. П., който живеел сам и далеч от тях. Двете реални продажби били формално оформени като дарения с насрещни писма, за да се спестят разходите по прехвърлянето и защото прехвърлителят С. П. нямал своя лична банкова сметка. Установено било, че платените в брой суми по двете продажби били прибрани в сейф в дома на прехвърлителя С. П., който държал ключа за този сейф. Не се спори, че макар и с влошено зрение поради глаукома, при сключване на двете сделки през 2010г. и 2012г. прехвърлителят С. П. е имал функциониращи зрителни възприятия, което му е позволявало да се обгрижва самостоятелно до края на 2014г., когато поради прогресиране на глаукомата при него е настъпила слепота и тогава снаха му- св.П. П. му

осигурила постоянно присъствие на външен човек, който да живее с него в дома му и да му помага в ежедневието.

Напълно мотивирано, законосъобразно и правилно РС е обосновал и приел, че показанията на 2 бр. св.Г. и св.П. са преки и непосредствени, че разкриват непротиворечиво, добросъвестно, конкретно и детайлно всички факти и обстоятелства при изготвяне и сключване на двете процесии сделки, че установяват действителната воля, целите и отношенията между страните по тези сделки. Същевременно и действително, показанията на св.Г. и св.П. са последователни, обективни, логически обосновани и житейски достоверни, и са подкрепени от множеството писмени доказателства по делото. Поради което те се кредитират напълно и от настоящия въззивен съд.

В този смисъл е и многобройната, постоянна и непротиворечива практика на ВКС- София по чл.Г7, ал.1 и чл.26, ал.2 от ЗЗД, съгласно която симулативните или привидните (според ЗЗД) договори са такива, при които страните извършват волеизявления, обективирани в правната действителност, сочещи към сключване на определен договор, но същевременно се съгласяват, че не желаят настъпването на правните последици от сключения договор или желаят настъпването на други последици, различни от тези, които биха се породили от външно обективираната им воля. В първия случай е налице абсолютна симулация, а във втория относителна симулация, която представлява съчетаване на привиден и прикрит договор. При относителната симулация между страните са сключени две сделки - едната оформена в нотариална форма, която е привидна, защото страните по нея не желаят поетите с нея задължения, но я сключват за пред третите лица и втората прикрита сделка, която отразява действителната им воля и желаните отношения между тях. Валидна и действителна е втората прикрита сделка/в конкретния случай 2 бр. покупко- продажби/, които се прилагат вместо привидните 2 бр. сделки /даренията/. В тази връзка съгласно чл.26, ал.2 от ЗЗД привидният договор е нищожен, а страните са обвързани от прикритото споразумение, което съгласно чл.17, ал.1 от ЗЗД е действителният и валиден договор между страните. За доказване на симулативността обикновено служи т.нар. "обратно писмо"/контра лета/, което представлява нарочен документ, съдържащ писмени изявления на страните, недвусмислено разкриващи симулативността на явната сделка и действителната им воля. Като е напълно без значение кога във времето е съставен обратният документ- преди, по време или след сключването на привидния договор, като важното е той несъмнено да разкрива общата воля на страните по този договор. Позоваването на привидността и нищожността на привидния договор по чл.26, ал.2 от ЗЗД и разкриването на симулацията и обвързващата сила на прикрития договор по чл.17, ал.1 от ЗЗД е допустимо да се реализират самостоятелно- чрез установителни искиове, или чрез възражение в друго производство.

Следователно въззивният съд счита, че от събраните по делото на РС писмени и гласни доказателства, и от заключението на приетата СПЕ

произтичат следните логически и правно обосновани изводи и заключения, че обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г. са напълно автентични частни писмени документи, че положените в тях подписи са изпълнени лично от наследодателя С. П. и пълномощника П. П., че посочени в Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г. дати са достоверни и истинни, че съдържанието на Обратното писмо от 21.04.2010г. и Насрещното писмо от 13.11.2012г. е вярно и истинно, понеже и двата документа разкриват действителната воля на страните и реалните отношенията между тях. Поради което договорът за дарение, сключен с Нот.акт № 98/20.04.2010г. на нотариус Б., е привидна /относително симулативна/ сделка, която прикрива сключения между страните действителен договор за покупко-продажба, с който наследодателят С. П. е продал на двамата въззиваеми /ответници/ процесния недвижим имот за обща цена от 20 000 лв., която сума е заплатена от двамата купувачи и е получена от продавача изцяло в брой преди сключването на самия договора, като сключеният прикрит действителен договор за покупко-продажба на недвижим имот не представлява официално соченото дарение (безвъзмездно разпореждане) на имота. И съответно договорът за дарение, сключен с Нот.акт № 22/13.11.2012г. на нотариус Б. представлява една привидна/относително симулативна/ сделка, която прикрива сключения между страните действителен договор за покупко-продажба, с който наследодателят С. П. е продал на двамата въззиваеми /ответници/ процесните недвижими имоти за обща продажна цена 18 000 лв., която сума е била заплатена от двамата купувачи и е получена от продавача изцяло в брой при сключването на договора, като сключеният прикрит действителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти не представлява официално соченото дарение (безвъзмездно разпореждане) на имотите.

Предвид гореизложеното напълно мотивирано, законосъобразно и правилно РС е приел в мотивите на атакуваното му Решение, че двата договора за дарение на недвижими имоти са привидни /относително симулативни/ сделки, които прикриват сключения от страните 2 бр. отделни действителни договори за покупко-продажба, а привидните такива се явяват нищожни съгласно чл.26, ал.2, пр.4 от ЗЗД, че страните по привидните сделки за дарение са обвързани от прикритите сделки за покупко-продажба, които са действителните и валидни договори между страните съгласно чл.17, ал.1 от ЗЗД, поради което сключеният с Нот.акт № 98/20.04.2010г. на нотариус Н.Б. прикрит действителен договор за покупко-продажба на недвижим имот не е дарение (безвъзмездно разпореждане) по смисъла на чл.30, ал.1 от ЗН и не накърнява запазената 1/3 и.ч. на въззивницата /ищца/ Н. И. от наследството на покойния ѝ баща С. П., съответно сключеният с Нот.акт № 22/13.11.2012г. на нотариус Р.Б. прикрит действителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти не е дарение (безвъзмездно разпореждане) по смисъла на чл.30, ал.1 от ЗН и не накърнява запазената 1/3 и.ч. на въззивницата /ищца/ Н. И. от наследството на покойния ѝ С. П.. Наред с това имуществото на общия

наследодател на страните- покойния С. П. е включвало горепосочени процесни недвижими и движими вещи, както и парични средства в брой, които са били придобити от въззивницата /ищца/ по наследство от покойния ѝ баща С. П., и представляват също по 1/2 и.ч. от горепосочените недвижими имоти и движими имущества, както и цялата парична сума в брой от 2 100 лв. Което общо наследено от въззивницата /ищца/ имущество, придобито от нея по наследство от покойния ѝ баща С. П., надвишава нейната запазена 1/3 и.ч. от цялото това наследство.

В резултат на което напълно обосновано, законосъобразно и правилно предявеният конститутивен иск по чл.30, ал.1 от ЗН за намаляване на извършените от наследодателя С. П. в полза на въззиваемия /ответник/ В. П. „дарения“ на процесиите недвижими имоти до размер на запазената 1/3 и.ч. на въззивницата /ищца/ Н. И. от наследството на покойния ѝ баща С. П., е приет за неоснователен и недоказан от РС. Също така предявеният конститутивен иск по чл.30, ал.1 от ЗН за намаляване на извършените от наследодателя С. П. в полза на въззиваемия/ответник/ Д. П. „дарения“ на процесиите недвижими имоти до размер на запазената 1/3 и.ч. на въззивницата /ищца/ Н. И. от наследството на покойния ѝ баща С. П. също е приет за неоснователен и недоказан от РС.

Следователно атакуваното изцяло негативно за въззивната /ищца/ първоинстанционно Решение по приключеното гр.д.№ 2635/2022г. по описа на РС- Казанлък, с което са били изцяло отхвърлени предявените субективно и обективно кумулативно съединени конститутивни искове по чл.30, ал.1 от ЗН за намаляване на извършените от наследодателя С. П. в полза на двамата въззиваеми /ответници/ „дарения“ на процесиите недвижими имоти до размер на запазената 1/3 и.ч. на въззивницата /ищца/ Н. И. от наследството на покойния ѝ баща С. П., се явява напълно валидно, допустимо и правилно, предвид което и процесната въззивна жалба е напълно неоснователна и недоказана, и следва да се остави без уважение, като се потвърди атакуваното първоинстанционно Решение на РС- Казанлък, ведно с всички законни последици от това, съгласно правилата на чл.272 от ГПК.

С оглед изхода на спора пред настоящата въззивна съдебна инстанция и на осн. чл.273 във вр. с чл.78, ал.2, чл.80 и чл.81 от ГПК, въззивницата следва да бъде осъдена да заплати на всеки един от двамата въззиваеми направените от всеки от тях разноски за възнаграждение от по 1 500 лв. от всеки от тях на един общ адвокат- пълномощник съгласно представения от тях Списък по чл.80 от ГПК, със законните последици от това.

Предвид разпоредбите на чл.280, ал.3, т.1, пр.3 от ГПК настоящото въззивно съдебно решение може да се обжалва по касационен ред в 1-месечен срок от връчването му на всяка от страните, чрез въззивния ОС- гр.С.З. пред касационния ВКС- гр.София.

Ето защо с оглед гореизложеното и на осн. чл.272- 273 от ГПК във вр. с чл.30, ал.1 и чл.31 от ЗН, въззивният ОС- Ст.Загора

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 365/07.07.2023г. по приключеното гр.д.№ 2635/2022г. по описа на РС- гр.Казанлък, обл.Старозагорска.

ОСЪЖДА Н. С. И.- ЕГН ***** от гр.К., ***, *** да заплати на В. К. П.- ЕГН ***** от гр.К., ***, *** направените по въззивното дело разноси в размер на **1 500** лв./хиляда и петстотин лева/ за възнаграждение на един пълномощник- адвокат.

ОСЪЖДА Н. С. И.- ЕГН ***** от гр.К., ***, *** да заплати на Д. К. П.- ЕГН ***** от гр.К., ***, *** направените по въззивното дело разноси в размер на **1 500** лв./хиляда и петстотин лева/ за възнаграждение на един пълномощник- адвокат.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в **1- месечен** срок от връчването му на всяка от страните, с касационна жалба чрез ОС- Ст.Загора пред ВКС-София.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____